

Наше Слово

УКРАЇНСЬКИЙ
ТИЖНЕВИК
TYGODNIK
UKRAIŃSKI
UKRAINIAN
WEEKLY

Рік Lxviii № 1 (3412) Варшава, 1,8 січня 2023 року, Ціна / Cena 5 zł (vat = 8%) INDEKS 366609 ISSN 0027-8254

Інтернет-версія газети nasze-slowo.pl

ISSN 027-8254

0 1

ПРИВІТАННЯ

*«Бог предвічний народився,
Прийшов днесь із небес,
Щоб спасти люд свій весь
І утішився!»*

Від свого імені та від імені Головної управи Об'єднання українців у Польщі хочу скласти всім найкращі побажання з нагоди Різдва Христового та Нового Року!

Бог утішився, коли став малою Людиною, десь у стаєнці, в полі, біля Віфлеєму! А пізніше з Марією та Йосифом мусив втікати від Ірода у Єгипет. Такий був Божий промисел. Як боляче близькими стають сьогодні ці картини для українців. Скільки наших Марій мусило стати біженками, скільки дітей московські іроди замордували в Україні? Ми так сильно відчуваємо це жахливе диявольське зло, яке лізе з півночі на нашу землю, але Різдво вселяє в нас Надію в Перемогу Добра, Світла та Любові.

Не лякайтеся! Христос вам народився!

Бажаємо всім відваги, рішучості і радості на наших дорогах до Віфлеєму! Вони доведуть нас також до Перемоги!

Нашим Захисникам в окопах, на всіх фронтах, всім, хто відстоює волю України зі зброєю в руках, волонтерам, матерям та батькам загиблих героїв, які з небесних висот стережуть Україну, владі Нашої Держави, якою ми пишаємося, всьому українському духовенству, всім нам – тим, хто в себе вдома, і тим, хто на чужині, – приносимо Різдвяну Радість, коляду та кутю. І вінуємо вам з Різдвом Христовим – щастя, здоров'я, сили і Перемоги! І кращого, мирного, переможного Нового Року! Бо Христос нам народився!

Мирослав Скірка, голова Об'єднання українців у Польщі

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

*Тоді вже сходила зоря над Віфлеємом.
Правди слово, Святої правди і любові
Зоря всесвітня зійшла! І мир, і радість принесла
На землю людям.*

Шевченкові слова нехай будуть провіщими, особливо у той час, коли-то Україну нищить ненаситна зловна орда та забирає життя у мирних людей.

Нехай Новонароджений принесе нашій Батьківщині ще більшу силу духа, віри і любові, щоб народ ніколи не згорів у боротьбі за вільне життя, без страждань і тривоги, на своїй землі.

Усім нам – читачам «Нашого слова», нашим близьким і друзям, духовенству і лідерам українських організацій і шкіл у Польщі та світі, героїчним українцям і всім волонтерам, які простягають руку допомоги втікачам від смертоносного вогню, – складаємо сердечні побажання щедрих Божих благ і міцної віри в повну перемогу добра над злом.

З НАМИ БОГ!

Редакція «Нашого слова»

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Від щирого серця прийміть вітання з Різдвом Христовим та Новим роком!

У цей непростий для усіх нас час бажаю, аби кожен був наповнений духом здоров'я та сили. Хай родинна атмосфера спокою та затишку панує у домах.

Нехай 2023 рік принесе перемогу та віру у кращі дні, а Господь зверху благословляє щастям.

З найкращими побажаннями,

*віцемаршалок Вармінсько-Мазурського воєводства
Мирон Сич*

Шановна громадо! Дорогі українці!

Від себе особисто та від усього колективу Посольства України в Республіці Польща щиро вітаю з Різдвом Христовим та Новим Роком!

Цього року для всіх нас свята будуть іншими – багато хто вперше святкуватиме Різдво та Новий рік не вдома усією родиною, а з тими, хто надав прихисток та протягом цього року став близьким і рідним.

В ці дні будемо особливо відчувати нашу вдячність за добро і теплоту, з якою нас зустріли. Будемо дякувати мужнім українським воїнам, які героїчно боронять незалежність нашої держави, право українського народу на існування та європейські принципи. Будемо дякувати всім волонтерам: українцям і полякам, які невтомно працювали і далі працюють заради нашої спільної перемоги. Внесок усіх та кожного у наближення перемоги над агресором викликає щире захоплення у всьому світі.

Бажаю Вам, щоб Світло Різдвяної зірки зігрівало наші душі весь рік, утвердило перемогу світла над темрявою та наблизило справедливую перемогу у боротьбі з російськими окупаційними військами.

Христос Рождається! Славимо Його!

*З повагою,
посол України в Республіці Польща
Василь Зварич*

Від імені Світового конгресу українців хочу щиро привітати всіх українців і друзів України з цим величним святом – Різдвом Христовим!

Цьогорічне Різдво Україна зустрічає у надважких обставинах. Ядерна держава-терорист, яка несе загрозу для всього цивілізованого світу, окупувала частину території нашої незалежної країни – щодня вбиває та катує українців, руйнує інфраструктуру, намагається залишити наш народ без тепла, води, світла.

Різдво – це свято, коли ми всі сподіваємось на диво. В Різдвяну ніч неможливе стає можливим. У часи найбільших викликів, коли своя держава була лише мрією, за Різдвяним столом збиралися наші славетні воїни – січові стрільці, воїни УПА, захисники української землі всіх поколінь.

Святкуючи це Різдво в себе вдома, з подарунками і в теплі, маємо пам'ятати про хоробрих захисників і захисниць України. Різдвяна зірка приходить у ліси, бліндажі, окопи, на руїни Бахмута і Маріуполя, і найбільше диво потрібне саме для тих, хто просто зараз боронить Україну.

Для українців Різдво – це також родинне свято, яке вказує на добрий шлях та зміцнює родини. Цього Різдва наша світова українська родина міцна як ніколи. Нас 65 мільйонів українців, і ми всі маємо лише одне спільне бажання – вільна, незалежна, успішна Україна.

Ми разом молимося за хоробрих захисників батьківщини, за справедливий суд над окупантом та встановлення миру на українській землі.

Різдво – це свято, яке символізує перемогу добра над злом. Сьогодні світ має історичний шанс стати на сторону добра та допомогти подолати раз і назавжди абсолютне зло – російський імперіалізм.

Дякую кожному українцю, кожній українській родині та кожному другу України за вашу щедрі підтримку захисників України і кампанії Unite With Ukraine Світового конгресу українців! Я вдячний відданим волонтерам у наших громадах за їхню щоденну працю.

Закликаємо вас продовжувати пожертви на кампанію Unite With Ukraine – всі кошти підуть на закупівлю найнеобхіднішого для захисників України, які просто в ці секунди боронять українську землю, свої домівки та родини.

Нехай все добро, яке ви зробите для України та її героїчного незламного народу, повернеться до вас сторицею.

Де б ми не жили, підтримуймо Україну та український народ у боротьбі за свободу України і всього вільного світу!

Слава Україні! Слава ЗСУ! Христос Родиться!

Павло Грод, президент Світового конгресу українців

Різдво Христове 2023

Вийшов я з темряви на сонячний дім,
Зеленів в очах, як у снах гірський грім.
Таке тепло було навколо, хоча лежав біленький сніг,
Пішов я до цієї вимріяної хати та поцілував поріг.

За порогом водопад гримів і жолобок під ним стояв,
А в ньому народжений Христос спав,
І пригорнули мене сновидіння
і завдяки новонародженому не чув я ніякого зла.

Вірте, моліться і допомагайте ЗСУ!
Прийде час стоптати москальську дичину.
Прийде час повернути Київській Русі
Місце перше на нашій землі.

Врешті без москальського «патріархату» в Україні.
Об'єднайтеся всі церкви,
Вирівняйте історичні варварства
проти Київської Церкви в Україні!!!

**Бажаю Вам радості з новонародженого Христа,
Спокійних, родинних свят Різдва Христового.**

**Христос Родиться!
Славимо Його!**

*Олександр Маслей
Ждиня 2023*

Різдво – це чарівний час, який ми проводимо з родиною. Тож насолоджуймося цим надзвичайним часом, який можемо провести разом!

Хай буде мир, любов і братське єднання у наших серцях, домівках, в Україні та цілому світі.
Бажаємо Вам всякого добра, здоров'я та творчої наснаги, а також реалізації в особистому і професійному житті.

Головна управа Об'єднання лемків

Христос Родиться!

Пластуни принесли Віфлеємський вогонь миру

Кожного року перед Різдвом на місці народження Ісуса Христа запалюють Віфлеємський вогонь миру, який скаути передають до різних країн світу. Українським громадам у Польщі вже багато років вогонь вручають пластуни. Цього року вони теж організували передачу. Завдяки пластунам Віфлеємський вогонь потрапив до Посольства України у Варшаві, українських консульств у Вроцлаві й Кракові, а також храмів у інших містах Польщі. Пластуни наголошують, що до і під час Різдва кожен може теж взяти його до свого дому.

Різдвяна несподіванка з Перемишля

Фото – скриншот з відео

На фейсбук-сторінці Народного дому (НД) в Перемишлі опублікували «Там над Віфлеємом». Це давня колядка з села Гута-Поруби (Підкарпатське воєводство). На сцені НД її виконували малі та великі українки і українці, які мешкають у Перемишлі вже давно й зовсім відносно недавно.

«Це наша різдвяна несподіванка. Це дарунок усім Вам – для надії і для втіхи», – зазначають організатори. Одночасно заохочують підтримати справу ремонту Народного дому в Перемишлі. Пожертви можна вносити на рахунок:

Związek Ukraińców w Polsce Oddział w Przemyślu

ul. Kościuszki 5, 37-700 Przemyśl, Polska

PLN: 65 1240 2568 1111 0010 9837 7308

або

Fundacja Dom Ukraiński w Przemyślu

ul. Kościuszki 5, 37-700 Przemyśl

PLN: 88 1600 1462 1838 9708 6000 0001

USD: 61 1600 1462 1838 9708 6000 0002

SWIFT: PRABPLPK

Міжнародний флешмоб «Світова коляда»

25 грудня багато християн, зокрема в Україні, святкувало Різдво. Цього дня українців запросили долучитись до всесвітнього флешмобу «Світова коляда» та разом заспівати найвідомішу різдвяну пісню – «Щедрик».

«Святкувати Різдво цього року невимовно важко (...), але наші предки брали різдвяну зірку в руки й ішли один

Фото – скриншот з відео

військові тримають наш фронт, так і ми маємо тримати наш дух і один одного», – ідеться у зверненні організаторів флешмобу.

У Польщі на спільне виконання щедрівки запросили, зокрема, до Українського дому у Варшаві. На заклик організаторів учасники варшавського флешмобу принесли з собою українські прапори. Приєднатись до події можна було також онлайн.

Перша «польська» зустріч президентів України та Польщі

Фото з сайту Канцелярії президента Польщі
Автор Якуб Шимчук

На зворотному шляху з США до України 22 грудня президент Володимир Зеленський зустрівся з президентом Польщі Анджеєм Дудою в Ряшеві. Про це повідомила Канцелярія президента Польщі. Під час зустрічі очільників держав Зеленський подякував Дуді за потужну підтримку українців з боку Польщі та її громадян. Розмова тривала дві години. За повідомленням, сторони обговорили стратегічні плани на майбутнє, порядок денний двосторонніх відносин та взаємодії на міжнародному рівні в наступному році. Це був перший візит Володимира Зеленського до Польщі (і другий за кордон) після повномасштабного нападу росії на Україну. Раніше Анджей Дуда кілька разів їздив до Києва.

На знак солідарності з Україною вимкнули освітлення головних будівель польських міст

21 грудня Польща приєдналася до міжнародної символічної акції на підтримку України «Light Up Ukraine». Це міжнародна акція, яка полягає на символічному вимкненні вуличного освітлення або ілюмінації у найвідоміших місцях світу – на площах, вулицях, будинках. В її межах у польських містах на певний час вимкнули освітлення головних будівель.

Крім символічного характеру, проєкт має конкретну практичну мету – зібрати 10 мільйонів доларів на закупівлю 1000 генераторів для українських лікарень.

Акція розпочалася 21 грудня – у найдовшу ніч року – і відбулася, зокрема, в США, Канаді, Австралії, Великій Британії, Франції, Чехії, Литві, Латвії, Фінляндії та інших країнах. У Польщі символічні вимкнення світла були у Варшаві, Кракові, Вроцлаві, Гданську, Познані, Торуні, Любліні тощо. Наприклад, польська столиця ввечері вимкнула підсвітку Палацу культури та науки, а також Національної опери та Національного театру. У деяких містах акція тривала більше кількох годин. У Кракові «LightUp Ukraine» почалася 21 грудня і завершилася 1 січня.

Відкрилася виставка про боротьбу польської та української молоді з більшовиками

20 грудня на Краківському Передмісті польської столиці, біля пам'ятника Копернику, польські гарцери разом з пластунами і Товариством освітніх проєктів відкрили виставку «Гарцерство у війні з більшовиками. Українська молодь у боротьбі з більшовиками». Виставка розповідає про боротьбу українців і поляків проти більшовицького тоталітаризму та московського імперіалізму. Під час її відкриття духівник пластової станиці з Рівного о. Віталій Поровчук помолився в пам'ять про польських та українських воїнів, полеглих у цій боротьбі.

Організатори виставки хочуть ще раз привернути увагу міжнародної спільноти, журналістів та громадськості до боротьби польського та українського народів проти більшовицького тоталітаризму і московського імперіалізму в минулому та сьогоденні. Виставка – це данина пам'яті загиблих і підтримка всіх, хто бореться за свободу людини і свободу народів. Організатори також хотіли б, щоб виставка стала приводом розповісти за кордоном про боротьбу України за волю, яка триває до сьогодні. Її можна побачити у Варшаві до 10 січня, потім вона поїде до інших міст Польщі та України. Планується, окрім експозиції, організовувати концерти та інші заходи для підтримки оборони України.

Сергій ПОРОВЧУК

Українська президентська пара стала лауреатами нагороди ім. Єжи Ґедройця

Президент України Володимир Зеленський разом з дружиною Оленою стали лауреатами цьогоорічної нагороди ім. Єжи Ґедройця. Її 19 грудня призначило польське видання «Rzeczpospolita».

Присудження цьогоорічної нагороди журі обґрунтувало так: «За велике свідчення боротьби в ім'я свободи України та вільного світу, боротьби в ім'я міжнародного права та моралі в міжлюдських і міжнародних відносинах».

На сайті видання зазначено, що редакція економічно-правового щоденника «Rzeczpospolita» заснувала премію 2001 року. Відбулося це в першу річницю смерті видатного редактора та політика, засновника видання «Культура» та Літературного інституту в Парижі Єжи Ґедройця. Нагороду можуть отримати особи чи інституції, які керуються принципами Єжи Ґедройця, що характе-

ризуються безкорисливою турботою про суспільні справи, зміцненням позиції Польщі в Європі та поглибленням діалогу між народами Центральної та Східної Європи.

Богуслав Храбшта, головний редактор Rzeczpospolita, голова журі нагороди, який оголошував переможців, зазначив: «Історія у 2022 році, як ніколи досі, виявила правоту Ґедройця в баченні центру Європи. Напад росії на Україну – це кошмар, який переслідував редактора „Культури“ все життя. А спільний європейський захист Києва – це реалізація його заповіту».

Нагороду від імені президентської пари отримав посол України в Польщі Василь Зварич, який подякував Польщі та польському народу за «підтримку та солідарність з Україною».

Дотепер лауреатами нагороди імені Єжи Ґедройця в різні роки були, зокрема, Микола Княжицький, Тімоті Снайдер, Мирослав Маринович, Богуміла Бердиховська, Богдан Осадчук та інші.

Купи календар і підтримай тих, хто відновлює українські пам'ятники

Товариство «Маґурич» видало двомовний польсько-український календар на 2023 рік. «Ми створюємо чіткі ознаки існування з руїн, також і в Україні. Попереду 37-й рік громадської активності на цвинтарях», – можна прочитати на фейсбук-сторінці Шимона Моджеєвського, очільника організації.

Товариство «Маґурич», що відновлює переважно українські цвинтарі на території Польщі, цього року відзначило 36 років. Для того, щоб воно могло існувати 37-й рік та наступні, воно потребує підтримки. Тому заохочуємо купити календар «Маґурича» на 2023 рік. Його дизайн підготував та уклав українець з Ольштина Андрій Філь.

Календар можна отримати, якщо пожертвуєте на статутні цілі організації не менше 80 злотих.

Пожертви з позначкою (tytuł wpłaty)

DAROWIZNA NA DZIAŁALNOŚĆ STATUTOWĄ K

слід внести на рахунок:

Stowarzyszenia Magurycz

52 1020 1026 0000 1102 0118 9554

Якщо хтось хоче отримати більше одного календаря, треба в заголовку (tytuł wpłaty) додати відповідну цифру після букви «K» і помножити пожертву на кількість потрібних примірників. Якщо ваша адреса, на яку має бути надісланий календар, відрізняється від тієї, що вказана в переказі/платежі (przelewie/wpłacie), будь ласка, надішліть її на адресу електронної пошти: szymon.modrzejewski@gmail.com або на фейсбук організації. Більше інформації – на фейсбук-сторінці товариства «Маґурич» (Stowarzyszenie Magurycz).

**Більше новин читайте на сайті: nasze-slowo.pl.
Опрацював на основі повідомлень Павло ЛОЗА**

Фото з фейсбук-сторінки видання

Привітальний танець

Анна ВІННИЦЬКА

Фото Домініка Радецького

Українська молодь проявляє свої таланти

Кінець року для учнів українського ліцею у Білому Борі минув під знаком співів і танців, адже саме тоді вони реалізували проєкт «Братерство в пісні й танці», в межах якого відбулося три концерти: два в Щеціні та один у Колобжезі. А справжнє братерство відчувалося серед українців і поляків – глядачів концертів, які завдяки прекрасним виступам могли насолодитися українською культурою.

– Ми хочемо показати, чим молодь займається щодня, окрім навчання, бо у наших школах діти співають, танцюють, представляють театральні дійства, й усе це глядач може побачити під час концертів, – каже Катерина Полевчак, опікунка молоді, з якою ми зустрічаємося у Колобжезі. Перед цим молодь дала два концерти в Щеціні, зокрема виступила у маршалківському управлінні, відповідальному за ліцей органі.

Час пандемії позначився на роботі кожної школи, тому зараз білобський ліцей почав працювати чи не з подвійною силою. Тим більше, що цьому сприяють обставини – зараз із молоддю працює професійний хореограф з України Володимир Гудов, який тренує відомий танцювальний гурт «Вітрогон». А є з ким працювати – в проєкті «Братерство в пісні й танці» взяло участь 60 осіб, і це ще не всі учні.

Молодь любить та хоче виступати. Зрозуміло, що найважливішим у школі є навчання, однак учні залюбки беруть

участь в усіляких позашкільних гуртках. І попри те, що репетиції відбуваються кожного дня, це не знеохочує, а навіть навпаки – учні самі створили інструментальний гурток, який дебютував під час концертів у Щеціні та Колобжезі.

– Наближається кінець року й, на жаль, для багатьох з нас це був непростий рік. Особливо важким він виявився для більшості учнів І Загальноосвітнього ліцею, оскільки молодь там родом з України, де вже десять місяців на всій території триває жорстока війна. Тому такою важливою є зараз психологічна підтримка – наші учні можуть на неї розраховувати кожного дня. У нашому ліцеї вони мають можливість усебічно розвиватися, а участь у різноманітних ансамблях відволікає їх від війни і зміцнює їхню внутрішню безпеку, – говорить, вітаючи глядачів, учителька ліцею.

Молодь вдячна, що отримала прихисток та підтримку в Польщі. Марко до Польщі приїхав три роки тому з Києва, його родина живе в Грифицях, а хлопець на час навчання – у гуртожитку. Після початку війни думками він з Україною і дуже тужить за батьківщиною. У школі йому дуже подобається, адже тут, крім навчання, учні можуть розвивати свої таланти. Тут ніхто не почувається самотньо. Павло родом з центральної України, і зараз його родина через російські бомбардування, як і більшість українців, має проблеми зі світлом. Однак вони не здаються і на час нашої розмови намагаються готуватися до Різдва. Олена до Польщі приїхала зі Львова п'ять років тому і попри те, що у Білому Борі їй подобається, дуже тужить за Україною. Різдво та Новий рік зустрічатиме з рідними саме у Львові.

Танці, хоровий спів, вертеп та колядки у виконанні новоствореного гурту, який ще навіть не встиг обрати собі назви, публіка зустрічала бурхливими оплесками. На завершення зал стоячи викликав молодь на сцену.

«Гайдамаки», патріотичне дійство

– Українці, зокрема діти з України, мають особливий дар до музики, тому ми намагаємося не змарнувати їхніх здібностей. Найближчим часом хочемо найняти в школу професійного музиканта, бо власними силами важко працювати. Хочемо, аби в ліцеї діяв добрий хор, а також кілька вокально-музичних ансамблів. Нині тут навчається багато молоді, яка грає на різних інструментах: гітарі, піаніно, скрипці, трубі, а також барабанах, – розповідає директорка ліцею Дорота Джевецька. Вона підкреслює, що з огляду на війну в Україні вчителі та працівники школи намагаються робити все, щоб молодь мала чим зайнятися і могла відволіктися від того, що відбувається на їхній батьківщині. Для цього організовано багато додаткових занять, серед яких, наприклад, кулінарія чи вишивка.

Максим Волошиновський, найкращий учень ліцею, який наприкінці листопада отримав стипендію прем'єр-міністра Польщі, під час концертів був конферансьє, виступав у вертепі та театральній групі. Він каже: навчання можна поєднати з участю в гуртках, треба тільки добре розпланувати час. А результати придуть. Стипендію прем'єр-міністра присуджують учню, який має найвищий середній бал у школі або виявляє особливі таланти принаймні в одній галузі знань, досягаючи найкращих результатів у ній і гарні результати в інших сферах знань. Середній бал Максима з усіх предметів 5,53.

Публіка, гаряче аплодуючи молодим артистам, показала, що навчатися в українських школах у Білому Борі варто. Тут пропонують не лише високий рівень навчання, а також можливість розвивати свої таланти. А їх українці мають багато. ●

Вертеп

Анна ВІННИЦЬКА

Фото Домініка Радецького

З Різдвом Христовим з Білого Бору!

– Цьогорічна передріздвяна зустріч наповнює нас різними думками. Адже, з одного боку, спостерігаємо радісних і задоволених людей, які готуються до Різдва, ми є свідками щоденних проявів людського життя, а з іншого – бачимо війну в Україні й небо, сповите ракетами... Бачимо зруйновані хати та церкви, тисячі вбитих, матерів, що оплакують своїх дітей, які не мають теплого ліжка та

Присутніх вітає директорка ліцею Дорота Джевецька

таких страв на столі, як ми, – казав о. Маріуш Дмитерко, парох місцевої греко-католицької парафії, відкриваючи Святвечір у білобірських школах.

Передріздвяна зустріч в українських школах у Білому Борі зібрала близько двохсот осіб. Тут були учні початкової школи та ліцею, які з цієї нагоди підготували патріотичні вертепи, були випускники ліцею, вчителі, працівники, друзі школи, батьки учнів, запрошені гості. Усі зустрілися при шевченківському столі, аби привітати Новонародженого та побажати миру в Україні й перемоги добра над злом. А на столі – просфора, кутя, пиріжки, борщ, вареники, смажена риба, оселедці та інші страви, якими пригощалися всі присутні, спільно колядуючи.

– У шевченківських школах разом навчаємося, працюємо, граємося, проводимо час. Отже – творимо одну шкільну родину, і тому зустрічаємося на спільному Святвечорі, – вітаючи присутніх, говорила директорка ліцею Дорота Джевецька.

Серед запрошених гостей був, зокрема, почесний консул України в Щеціні Генрик Колодій, маршалок Західнопоморського воєводства Станіслав Взьонтек, уповноважений маршалка Єжи Котленга, директорка відділу освіти та спорту Малгожата Стаховяк, бургомістр Білого Бору Павел Міколаєвський і директор білобірської початкової школи Андрій Дрозд.

– Дякую всім, хто вміє ділитися своєю традицією, культурою та самобутністю. А особливо дякую дітям та молоді, які словом та піснею перенесли нас в атмосферу Різдва. Ви не тільки показуєте свої художні здібності, але насамперед передаєте свою культуру та традицію всім тим, хто зараз дивиться ваш виступ, – сказав Станіслав

Взьонтек. Він зізнався, що до цього не знав, що українці під час Святвечора діляться не облаткою, а профорою, і що 19 грудня в Україні святкують св. Миколая (якраз цього дня відбулася передріздвяна зустріч).

Саме завдяки контактам ми можемо бути ближче і в такий спосіб пізнавати одне одного, бо живемо у спільному європейському домі, який для всіх повинен бути безпечним. А Білий Бір для тих, хто прибув з огорнутої війною України, може бути домом та притулком, запевнив бургомістр Павел Міколаєвський.

– Оця багатокультурність Білого Бору та подвійний календар дозволяє нам жити разом, пізнавати, співпрацювати, підтримувати та допомагати одне одному. Тому в цьому році від наймолодшого до найстаршого зичмо, аби на Різдво прийшов до нас св. Миколай, Гвездор чи Аньолек, однак не Дід Мороз – він хай іде геть, щоби ніколи його вже не було. Пам'ятаймо, що добро є в нас, і тому побажаємо, аби Новонароджений приніс мир в Україну! – наголосив Павел Міколаєвський. ●

Дітки, які народилися в 2022 році

Орест Штайндель,
27.03.2022, вага 3100 г, зріст 50 см,
Гданськ, батьки – Оксана і Томек

Стефан Міхалушко,
06.07.2022, Гданськ

Миколай Мандрик,
4.08.2022, вага 3030 г, зріст 53 см,
Лідзбарк-Вармінський,
батьки – Дарія і Матей

Теодор Халупа,
вага 4120 г, зріст 57 см,
Гдиня

Олена Мандрик,
07.04.2022, вага 3450 г, зріст 56 см,
Щецін, доня Ксені та Ярослава

Данилко Сидор,
06.01.2022, вага 3020 г, зріст 53 см,
Перемишль, син Марії та Ігоря,
братчик Миколи і Гані

Микола Григорій Вічинський,
вага 3750 г, зріст 57 см, Гданськ

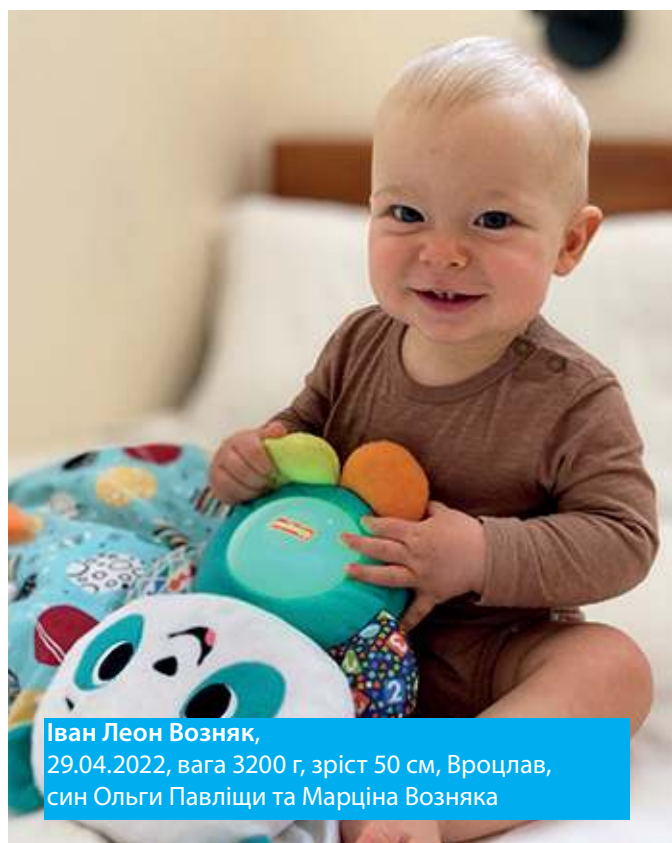
Адам Іван Солодуха,
30.03.2022, вага 4105 г, зріст 55 см,
Elk Grove Village (США),
син Павла і Ольги

Миколай Артемович,
03.07.2022,
мама Оля, татко Петро і сестричка Тоня

Лена Емілія Громек,
вага 3600 г, зріст 57 см,
Варшава

Іван Леон Возняк,
29.04.2022, вага 3200 г, зріст 50 см, Вроцлав,
син Ольги Павліщи та Марціна Возняка

Михасьо Крeмiнський,
15.04.2022, вага 3200 г, зрiст 56 см, Варшава,
син Катерини та Тимiша Крeмiнських

Максим Федак,
20.04.2022, вага 3330 г, зрiст 53 см, Сянік

Антонiна Войтович,
вага 2930 г, зрiст 52 см, Гданськ

Меланiя Дуда,
11.04.2022, вага 3790 г, зрiст 56 см, Вроцлав

Людмила ЛАБОВИЧ

Фото авторки статті

Діти з Підляшшя колядують і продовжують традицію

16 грудня в Більському будинку культури у Більську-Підляському відбувся 18-й Міжшкільний конкурс колядок і пасторалей «Бог ся рождає, зірка сіяє». На ньому виступили учні пунктів навчання української мови на Підляшші.

Вже під кінець листопада діти, які вивчають українську мову як рідну в школах Підляського воєводства, а в першу чергу учасники дитячо-молодіжних ансамблів, починають готуватися до колядних презентацій.

– Діти готуються до колядок практично вже після фестивалю «Підляська осінь», – говорить Єлизавета Томчук, вчителька української мови і керівниця ансамблю «Ранок». – Під кінець листопада починаємо перші репетиції, повторюємо колядки з минулого року і стараємося кожного року вивчити якусь нову.

Катерина Парфінюк, лауреатка I місця в середній віковій категорії

Мая Єрмаловська, лауреатка III місця, гарно виконала колядку «Спи, Ісусе, спи»

Нагод для презентацій є багато, бо вже в середині грудня починаються перші заходи, на яких звучать різдвяні пісні. Це найчастіше виступи в школах, у яких викладається українська мова як рідна.

Першим великим колядним заходом, спрямованим до українських дітей, є зараз Міжшкільний конкурс колядок і пасторалей «Бог ся рождає, зірка сіяє» у Більську-Підляському. Цього року він відбувся у 18-й раз, однак тільки вдруге це був український захід. Раніше в ньому брали участь діти з різних початкових шкіл у Більську-Підляському, які співали і українською, і польською, і білоруською. Минулого року організатори, тобто вчителі української мови з Союзу українців Підляшшя, вирішили змінити форму

Діти з Білостока виступали разом з керівницею хору Алею Каменською

конкурсу – обмежитися лише презентаціями українських колядок, проте залучити дітей з-поза Більська-Підляського. Тому зараз у конкурсі беруть участь лише учні тих шкіл, у яких викладається українська мова як рідна.

Цього року з колядками виступали діти з Більська-Підляського, Черемхи і Білостока. Були присутні учні українських класів Початкової школи № 4 у Більську-Підляському. Багато з них – це учасники Українського ансамблю пісні і танцю «Ранок». Змагалися також учні Шкільно-дошкільного комплексу в Черемсі, які вивчають як рідну українську мову та співають в українському фольклорному колективі «Гілочка». Окрім того показали діти зі шкільного хору Громадської початкової школи св. Кирила і Методія в Білостоці. Це не лише школярі, які вивчають українську як рідну, але також ті, які вчать білоруської (у школі є дві мови національних меншин на вибір).

– Ми хочемо, аби ці діти мали змогу поколядувати меншим складом, – пояснює Єлизавета Томчук, організаторка, – тому що в конкурсі беруть участь тільки маленькі групи, а не великі ансамблі – солісти, дуети, тріо, загалом до п'яти осіб. Нашою метою є аби діти просто звикли до того, що можна вдвох-втрох піти і поколядувати.

Конкурс – це добра нагода, щоб розспіватися перед Різдвом Христовим, тим більше, що багато дітей піде 7-8 січня колядувати у селах своїх дідусів.

Кожного року багато нагод для колядних презентацій мають діти з Черемхи.

– Виступаємо у школі на «Зустрічі з колядкою», – говорить Ірина Вишенко, вчителька української мови в Черемсі та керівниця ансамблю «Гілочка», – потім маємо ще концерт колядок у гмінному осередку культури, але діти також хочуть колядувати самі. Так що це перший конкурс та перша нагода, щоб виступити з колядками.

На конкурсі звучали, в першу чергу, загальновідомі українські пісні різдвяно-новорічного періоду, однак деякі діти з Черемхи звернулися до призабутого підляського репертуару.

– Були дві колядки, які я вперше почув, – зізнається після конкурсу Ігор Фіта, член журі, – може, вони від

бабусь і дідусів з підляських місцевостей. Але були також традиційні колядки, які досить часто співають на концертах або коли ходять по селах і колядують.

Загалом з колядками виступили 24 співо-чі одиниці. Журі оцінювало їх у трьох вікових категоріях – класи I-III, IV-VI і VII-VIII початкової школи.

У наймолодшій категорії журі не присудило першого місця, зате були два другі місця – для дівчаток з Черемхи, а також три треті – для дітей з Більська-Підляського і Білостока.

У середній віковій категорії нагороджено більшу кількість дітей. Перше місце зайняла Катерина Парфінюк з Черемхи. Були також другі і треті місця та відзнаки.

У найстарішій віковій категорії всі три перші місця зайняли діти з Більська-Підляського. Найкращими виявилися дівчата з квінтету, які виконали колядку «Дивная новина».

Хоча не всі діти були нагороджені місцями, але всі вони отримали подарунки від Союзу українців Підляшшя – щоб заохотити їх до колядування та наступних конкурсних презентацій. А на завершення тради-

Дівчатка з Черемхи, лауреатки II місця

ційно учасники зробили спільну фотографію та разом гучно заспівали «Добрий вечір тобі, пане господарю».

Конкурс ко-лядок був однією з подій проєкту Союзу українців Підляшшя «Майстер-класи укра-

Лауреатки I місця в найстаршій віковій категорії

їнської культури для дітей і молоді „До джерел”». У його межах відбуваються різноманітні ініціативи для учнів пунктів навчання української мови в Підляському воєводстві – зустрічі з народними творцями, екскурсії, різдвяні презентації. Також у межах проєкту всі діти, які вивчають українську мову як рідну, отримують святкові подарунки. Цього року проєкт не лише фінансував міністр внутрішніх справ і адміністрації РП, але також організаторів підтримало грошима маршалківське управління Підляського воєводства. Конкурс «Бог ся рождає, зірка сіяє» був останньою подією у календарному році, але не останньою протягом року навчального. Оскільки є вже інформація про розподіл дотацій МВСіА на 2023 рік, відомо, що у січні будуть наступні події в межах проєкту. Та за рік діти з пунктів навчання знов заспівають на конкурсі колядок. ●

Небо и земля нині торжествують

Дожили сме Різдва Христового, адже небо и земля торжествують, хоц на українські землі велике горе. Того рока міцнішше переживаєме тлінне Рождество Предвічного Бога и в колядках сьвітови голосиме, же: *Возвістил це ангел божий...; Ангел з неба пастирям ся являє, / І велелу сю новину звіщає: / Слава во вишніх Богу...; Ангели в небі, к його потреби / Умильно пісні співають...; Зішли янголи з неба до землі, / Принесли дари Діві Марії...; Ангели служать своєму королю, / І во вертепі творять його волю...; Тут ангели чудяться, / Рожденного бояться...* Так бы ся хотіло, жебы гнеска было, так як заповідає едина з різдвяных піснє: *Ангели співають: / «Слава» воскликають, / На небесах і на землі / Мир проповідують...*, а малий человек ищи в лютім вдер ся з «руським миром» в Україну и цілий мир ним окалил. Не сперло го Воскресіння Христове (правда, декотры полонены бесідували, же лем в Великден їх не били), Різдва Ісусового тіж ся не побоял, видно, вірит лем в себе.

В колядах стрічаєме ся з великом експлозійом радости може задля того, што давно тому юж возвіщено в Сьвятім Письмі, же нихто з жыючых не віділ Бога (Йо. 1, 18). Зачудування Ангелів звучит аджи в псалмі: **Кым є человек, же Ты маш го фурт в памяти, кым сын человечесий, же Ты стараш ся за нього? Мало чым Ты його поменшлє перед ангелами, славом и честью увінчал його.** – (Пс. 8, 5-6). Адже не лем мы не можеме зрозуміти Бога, про незрозуміння Його замыслів зо Сатанаєля, остал ся лем Сатана (адже перестав быти Прокурором Божым), зато перше місце при престолі Господнім йому приналежне занял Архангел Архистратиг Михаїл (Михаель – адже Хто як Бог).

В тогорічний різдвяний час всяди торжествують ангели и люде, Православна Церква України дозволила своїм вірним сьвяткувати Різдво Христове два рази, 25 грудня разом з латинниками и з більшістю Православных Церков сьвіта и пак по старому 7 styczня. Гальмує головні лем московский патріярха, лем він твердо держит ся юляньского календаря. Сьвяткування не вяжме з календарьом, а з Рождеством Месиї, наше сьвяткування не може ограничати ся до великого стола, або кінчати на сьпіваню коляд, бо то за мало, жебы Боже Дітя народило ся в нас. Не каждый, хто засьпіват: З нами Бог, розуміте язици... зразу рахувати може на поміч Всевишнього. Ангели Господні з каждым ся не збратают, не споможут загарбників, а з захисниками рідной землі дальше стояти будут рамено при рамени, або пліч о пліч, кед ворог буде вколо.

Гнешня дорога до Вифлеєма

Ангели сходящы не до царской палаты, а гірской яскіні давно перестали нас чудувати, барже чудує, же Греко-католицька Церков в часі воєнного заколоту думат

Церков Архангела Михаїла XVIII ст.
в Мохначці Фото Володислава Грабана

заколоти календарями. Мірилом Рождества Христового не єст календар, Ісус Христос може ся в нас народити будь коли, привыкли сме аджи до того, же од 24 лютого Ангелів Архистратигів не бракує в окопах оборонців Вільного Сьвіта. Чудуєме ся не ангелам сходящым на землю, лем вільному сьвітови, же дозволять, жебы не лем тогорічне Воскресіння, але и Різдво Христове осквернене было „руським миром“. Сучасний ірод з кремля має владу не од Бога, а з намащєня гнешнього третього риму, адже москвы. Перед його воїнами матере з малыма дітми втічут до чужых країв, найдалі як можут, серед нами тіж їх немало. Не чудує нас и того, же так велике горе діє ся з намащєня московского кирила, 2000 років тому тіж был лем єден архієрей попереаючий ірода. Цікаве ци атеїсты, або молящы ся до іншого бога, воюючы в армії рф (а гідні єст їх), тіж мають благословління начальника московского патріярхату. Справжній патріярх жадного вояка не высылал бы до завоювання чужого краю, а тым більше не посылал бы солдатів іншой віры з наказом забиваня християн. Знаєме, же немала част мирных жытелів самостійной України забиваных солдатами спеціальной операції підчынєна была кирилови. Біда в тім, же путін и кирило дыхают духом ссср, котрого од давна юж не є, а они за нього складают головы, на жаль, не свої. Україна боре ся з войсками, котрых выслал цар путін, а преподобний кирило поблагословил и розгрішыл зо вшыткого, што будут творити в Україні, (цікаве ци кадириців тіж).

Сьнігом «руского миру» не прикрєш, росіяне звыкли до нього, думают, же генерал Мороз служыт в їхній армії. сибір підупал, бо не дістає новой кырви, хочут залюднити го людьми нелюблящыма путінівского мира, росія потрібує новых рабів. Даст Бог, же атаман Мороз

як найскорше допоможе ЗСУ прогнати рашыстів гет, не є мусу гнати їх аж там, де раки зимують, старчывт в росію. З української землі скверни принесеної руськими солдатами ничим не змьєш и ворожом кырльом сліз не обітреш.

Того рока хыбаль сьніжной и морозной зими нихто не жде. Мало хто думат о лыжуваню, більшість міркуєме, што зробити, жебы мати теплы хыжы и міцно прикручены куркы з петро- и газорублями. Жертвам хворой амбіції великорусів нихто не зможе привернути жытя, пережытого горя нигда и нихто не вымаже з памяти сьвідків. Конче потрібний єст ту Господній іссоп, він зможе очыстити нас зо вшыткого, то єдине лікарство на всяку скверн. Рашыска гадына зубиска вбила в Україну, гытнути не може, а пустити не хоче, скорше годна ся задусити, як крадене оддати.

Дякувати Богу лінія адового фронту почала одсувати ся од нас помаціцькы на схід, але и так змыйін подых фурт на собі чуєме. Кєд змый сес змїг бы гытнути Україну, приде и по нас. Адже вільний сьвіт задля того допомагат Українцям хоронити Господній іссоп в їхніх серцях. Мусиме помочы ім плекати в собі довіру в человека, най знають, же мають більше братів, не лем Каїна. росияне сут народом молодшым од українського, але мають ся за більшого брата и Русинів-Українців хотіли називати малорусами. Зато жытелі Київської Руси, жебы одтати ся од лукавого брата, адже своє мєно змінили, старинна Київська Русь не хотіла быти Малом Русьом и стала Україном.

путіновський мир, котрого цілий вільний сьвіт зове війном, спопелил неєден храм в гору выдвигнений для люди и Бога, не щадил аджи підчынєных московскому патріярсі. Ангели Господні в зоні скажєній «руським ми-

ром» в розбомблєных церквах, в домах без выгядів и дєверы, а часто и без даху над головою чудят ся и Рождєнного боят ся так само як в наших теплых и спокійных хыжах и церквах. Мирним християнам Різдва Господнього не зможе одобрати ани адова орда.

Мир на землі

Жытелі спокійного Гладышова ангелів Господніх мають на сьцінах храму од кінця верєсєня. Обявили ся в барабані, кєд розобрано руштуваня поставлєне іконописцям початком сєрпєня. Взыносило ся аж на 13 метрів в гору и доставало повалы головної церковной бані, а на долині занимало величєзний простір. Не было го лєм за іконостасом, в бабинці и в крилосах. Іконы ангелів тішат нас од 29 верєсєня, завдякы ним лєкше зосєредити думкы на молитві. Знаєме, же Бог в Тройці Єдиний любит чловеку трийцю. Для Бога старєме ся быти єдноособовом симфонієм, згідно (плотю, умом и душою) єдным голосом славимє Бога Всєвышнього. В спільній молитві перед Святим Причастьєм щиро просимє Бога, жебы: *причастіє святых Твоих Тайн, Господи [(...), было на] ісцїлєніє души і тіла*, бо уявляєме собі, же Бога треба славити не лєм ворагами. Так зєєднаны одбудовуєме в собі образ и подобу до Сотворитєля, отверєме ся на Бога и щиро з Ним о вшыткім бесїдуєме. Не є в нас жадного роздвоєня, найменшой сказы, жадєн тін не падаєт на рєляцію з Богом, жадна буря не залякаєт нас и не затопит в безодні невєры.

В Різдво Христове барже радуєме ся з того, же мамє в храмі іконы великих Ангелів Архистратигів. Єст їх аж штырьох, здають ся з каждой стороны сьвіта выходити на стрічу людям идучым до Бога, фурт припоминають нам о потреби бесїды з Богом. Не пришли до нас з власной воли, Бог їх післал (іконы обявили ся з нашої ініціативы) так як тамтых до Вифлєєма. Ангели стоять над головами люди молячых ся в храмі и припоминають, же існїє и Бог и Його Царство Небєсєне. Іконы завдячаєме творчі праці українських іконописців, пані Алїні Грубєць и брату Іванови Панасови з Монастиря Студицкого Уставу во Львові, абітурєнтам Львівської Національної Академії Мистєцтєв. В барабані гладышівській святині завершыли дипломний проєкт магістерской работы.

Ангели дотєрли до нас пізнішєе як заміряно, бо їхній появі бороздила ковідова пандємія, а пак од сходу и півночы, ничим адове полумя, натачающый ся на Україну «руський мир». Дякувати Богу, Українці задержали чєло пєкєльной лявы и завдякы тому путіновскє «благє» не дішло до нас. Цілий сьвіт чудує ся (в тїм хыбаль и сами Українці), як тоту пєкєльну махіну удало ся не лєм задержати, але и дєшто одопхати на схід. Хыбаль Архистратиг Михайл (адже Міхаєл – Хто як Бог – заступник київських князів) зышов на землю великого Київського Князівства (и то хыбаль не сам, а зо своїм ангєльським загоном), и жытелів земель Ярославом Мудрым одданных під покров Богородиці боронит перед збунтуваным ангєлами. путіновскє царство стало синонімом аду, туземным образом найгіршого, што може жыти в чловецій плоті. Зло царювати зможе лєм през даякий час, добра не перєможе николи. ●

Леся КОРОСТАТЕВИЧ

Музика любові

«Щедрик» – історична драма.
Режисерка: Олеся Моргунець-Ісаєнко,
сценаристка: Ксенія Заставська.
Виробництво: Україна, Польща,
2021, 122 хв.

Стрічка показує історію трьох родин, що проживають у Станіславові (теперішньому Івано-Франківську) під час Другої світової війни та після її завершення. У багатонаціональному місті під одним дахом оселяються три родини: поляки, євреї, українці.

Життя містян назавжди змінює війна. Спочатку радянські, а згодом німецькі військові захоплюють місто. Українська вчителька Софія Іванків намагається врятувати від смерті і свою дитину, і сусідських. Хоча в самому місті не проходять бої, цивільне населення гине від терору, який здійснює окупаційна влада насамперед по відношенню до національних меншин, що проживають у Станіславові. У кінострічці акцентовано увагу на тому, що радянські і німецькі солдати особливо не відрізнялися одні від одних, однаково проявляючи жорстокість до жителів міста. Спочатку військові Червоної Армії захоплюють місто та нищать поляків. Так маленька Тереза, полька, залишається без батьків, тому що радянські окупанти її матір вислали до Сибіру, а батька вбили. Дівчинка, незважаючи на незнання української мови, одразу потоваришувала з Ярославом, донькою Софії. Саме спогади вже дорослої Терези лягають в основу кінострічки. Про події війни Тереза згадує в ніч перед Різдвом, наспівуючи «Щедрик» та очікуючи на зустріч з Ярославом, яка залишилася в СРСР. Різдвяна пісня єднала дівчат довгі роки. Польці вдалося вижити під час війни та виїхати до Нью-Йорка вже у післявоєнний період. В Америці дівчина стала відомою співачкою, реалізувавши свою дитячу

мрію. Маленька Ярослава та різдвяний «Щедрик» Леонтовича допомогли відкрити Терезі свій музичний талант.

Саме українській родині довелося опікуватися сусідськими дітьми євреїв та поляків, а пізніше – сином німецького офіцера. Момент прийняття в родину малого німця, батьків якого вбили радянські солдати, є ключовим у образі матері Ярослави – Софії. На початку фільму ми бачимо її як люблячу дружину, яка не знає про труднощі чоловіка на роботі, адже він понад усе намагається її оберігати. Вона живе з ним як за стіною, у достатку, а її вчителювання виглядає як хобі. Тож після вбивства чоловіка німецькими солдатами Софія Іванків залишається із чотирма дітьми. Вона продає свої золоті прикраси, щоб купити мед та свіжий хліб. Також жінка приймає зіпсовану їжу від німецького офіцера, що оселився по сусідству у квартирі вбитих євреїв з дружиною та п'ятирічним сином. Окрім цього, Софію змусили вчити малого німця співати. На нових мешканців будинку вчителька не могла дивитися без відрази, адже німецькі військові розстріляли її чоловіка та подружжя євреїв.

Згодом до Станіславова повертаються радянські війська та вбивають німецького офіцера та його жінку. Софія приймає важке рішення спасти від смерті сина убивць та прийняти хлопчика в сім'ю. Вона вирішує дати йому шанс, розуміючи, що дитина не відповідає за дії своїх батьків. В цьому проявляється сильний та людяний характер героїні фільму, яка не зламалася та змогла боротися за тих, хто потребував її допомоги і був для неї важливіший за її власне життя. Біль від втрат, які спричинила війна, не знищили в жінці людяності та вміння любити.

У фільмі показані трагічні моменти вбивства євреїв під час Кривавої неділі у Станіславові, а також масові розстріли цивільного населення, здійсненні як радянською армією, так і нацистами. Післявоєнний період не приносить полегшення героям фільму. Дівчаток вивозять до дитячого будинку, а Софію висилають у Сибір. І тільки пісня «Щедрик» зігріває їхні спогади в темні моменти життя.

Спів «Щедрика» наповнює магією та святковим настроєм кожен момент фільму, в якому він звучить. Недаремно цю пісню вважають одним із найпопулярніших символів Різдва в усьому християнському світі.

Окрім «Щедрика» у фільмі також звучать народні єврейські та польські пісні. Цим у кінострічці акцентовується увага на багатокультурності та переплетенні традицій мешканців українського міста. Зі слів режисерки, її задумом було, щоб кожен герой фільму розмовляв своєю рідною мовою і щоб персонажів кожної національності грали актори, для яких вона є рідною. «Так, у нас були польські актори, брали участь німецькі актори, на мою радість, нам вдалось так зробити, щоб німців грали німці, українців – українці, поляків – поляки. Лише росіян грали українці», – сказала режисерка під час презентації фільму на 7-му фестивалі українського кіно Ukraina!, що пройшов у Варшаві в жовтні.

Олеся Моргунець-Ісаєнко поділилася з Польським радіо для України тим, як сприймають її стрічку в світі: «Після показу в Ірландії глядачі мені розповіли, що дуже мало знали про Україну, а завдяки фільму «Щедрик» вони більше зрозуміли і про традиції, і про ту війну, що нині триває між Україною і росією». І це – найважливіший результат показу фільму «Щедрик». ●

Передплата «Нашого слова» на 2023 рік

ПОЛЬЩА

Кількість примірників	Ціна одного примірника в передплаті	Квартал	Пів року	Рік
ЗВИЧАЙНА ПОШТА (PRZESYŁKA EKONOMICZNA)				
1 примірник	5,00 зл + поштові оплати	104,00 зл	208,00 зл	416,00 зл
3 примірники і більше (ціна одного примірника)	5,00 зл без поштових оплат	65,00 зл	130,00 зл	260,00 зл
АВІАПОШТА (PRZESYŁKA PRIORYTETOWA)				
1 примірник	5,00 зл + поштові оплати	118,00 зл	236,00 зл	472,00 зл
10 примірників і більше (ціна одного примірника)	5,00 зл без поштових оплат	65,00 зл	130,00 зл	260,00 зл

ЄВРОПА + УКРАЇНА

Пів року	Рік
АВІАПОШТА	
395,00 зл	790,00 зл
95,00 євро	190,00 євро

КАНАДА

Пів року	Рік
АВІАПОШТА	
395,00 зл	790,00 зл
145,00 дол КАНАД.	290,00 дол КАНАД.

США, АВСТРАЛІЯ

Пів року	Рік
АВІАПОШТА	
395,00 зл	790,00 зл
113,00 дол США	225,00 дол США

Друзі! Відтепер газета буде виходити в новому форматі: менша за розміром, але з більшою кількістю сторінок. Ціна залишається та ж сама. Підписуйтеся, читайте нас. Сподіваємося, ви полюбите новий вигляд так, як любили попереднє «Наше слово». Гарних свят!

Редакція «Нашого слова»

ВИЙШОВ ДРУКОМ УКРАЇНСЬКИЙ АЛЬМАНАХ!

Ціна 1 примірника 30,00 зл. (висилка поштою – 8,00 злотих).

Замовлення просимо надсилати на адресу ТОВ «Тирса»:

TYRSA Sp. z o.o. ul. Kościeliska 7, 03-614 Warszawa

email: tyrsa@hot.pl тел. +48 [22] 679 95 47

або вплачуючи рівновартість кількості замовлених примірників на банківський рахунок:

TYRSA Sp. z o.o., Warszawa

Nr 95 1160 2202 0000 0000 3170 4029

чи поштовим переказом, з позначенням, скільки примірників замовляється.

Малюнок на 1 сторінці авторства Олени Цікуй

Фото на 2-3 сторінках – Володислава Грабана

Наше слово

Adres: Redakcja "Nasze Slowo", ul. Kościeliska 7, 03-614 Warszawa, tel.: **prenumerata i reklama** – tel./fax 22 677-88-10, redaktor naczelny – 22 677-88-11, sekretarz redakcji – 22 677-84-46, redakcja – 22 677-84-45. **E-mail:** redakcja@nasze-slowo.pl, prenumerata@nasze-slowo.pl, ogloszenia@nasze-slowo.pl Internet: www.nasze-slowo.pl **Kolegium Redakcyjne:** Piotr Tyma, Paweł Łoza, Tetiana Daniuczenko, Anastazja Krawczuk. **Zespół redakcyjny:** zastępca redaktora naczelnego – Paweł Łoza, sekretarz – Tetiana Daniuczenko, redaktorzy – Igor Szczurba (Warszawa), Anna Winnicka (Koszalin), Grzegorz Spodarek (Kętrzyn), Katarzyna Komar-Macyńska (Przemyśl), redaktor stylistyczny – Anna Russu, redaktor techniczny – Olga Michaluk, **prenumerata, reklama** – Lesia Korostatewycz. **Współpracownicy:** Anastazja Krawczuk (Warszawa), Stefan Migus (Olsztyn), Piotr Andrusieczko (Kijów), Ludmiła Łabowicz (Białystok), Olena Humeniuk (Kijów), Adam Wiewiórka (Legnica), Daryna Popil (Warszawa), Władysław Graban (Krynica Zdrój), Piotr Wirchniarski (Gładyszów). **Wydawca:** Związek Ukraińców w Polsce, ul. Kościeliska 7 03-614 Warszawa, tel.: 22 679-96-77 (sekretariat), E-mail: sekretariat@ukraincy.org.pl, biuro@ukraincy.org.pl Internet: http://ukraincy.org.pl **Fotokład:** Redakcja „Nasze Slowo” **Druk:** Drukarnia „Efekt”. Nakład 2100 egz. Pismo dofinansowane ze środków budżetu państwa Związek Ukraińców w Polsce, ul. Kościeliska 7, 03-614 Warszawa **Konto bankowe dla wpłat w PLN:** 47 1160 2202 0000 0000 5515 6292 **Konto bankowe dla wpłat w EURO, CAD:** IBAN: PL47 1160 2202 0000 0000 5515 6292 BIC/S.W.I.F.T.: BIGBPLPWXXX Bank Millennium S.A., ul. S. Żaryna 2a, 02-593 Warszawa. **Konto bankowe dla wpłat tylko w USD:** IBAN: PL20 1160 2202 0000 0000 5515 6196 BIC/S.W.I.F.T.: BIGBPLPWXXX Bank Millennium S.A., ul. S. Żaryna 2a, 02-593 Warszawa.

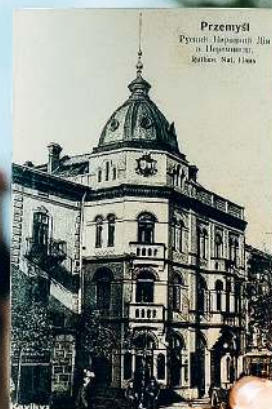
Poglądy autorów publikacji nie zawsze są zbieżne z poglądami redakcji. Za wiarygodność faktów odpowiadają autorzy. Redakcja nie zwraca tekstów nie zamówionych oraz zastrzega sobie prawo ich redagowania, skracania i zmiany tytułów. Koresponduje z czytelnikami tylko na łamach tygodnika. Rozpowszechnianie materiałów z „Naszego Słowa” wyłącznie za zgodą redakcji. Za treść ogłoszeń i reklam redakcja nie ponosi odpowiedzialności.

„Nasze Slowo” dostępne jest w oddziałach Poczty Polskiej, w kioskach RUCH-u, w wybranych EMPIK-ach oraz w wydaniu internetowym www.eprasa.pl/news/nasze-slowo. **Prenumerata realizowana przez RUCH S.A.:**

Zamówienia na prenumeratę można składać bezpośrednio na stronie www.prenumerata.ruch.com.pl Ewentualne pytania prosimy kierować na adres e-mail: prenumerata@ruch.com.pl lub kontaktując się z Centrum Obsługi Klienta „RUCH” pod numerami: 22 693 70 00 lub 801 800 803 – czynne w dni robocze w godzinach 7⁰⁰ – 17⁰⁰.

Publikacje wyrażają jedynie poglądy autora/ów i nie mogą być utożsamiane z oficjalnym stanowiskiem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji. Statki wyrażają точку zory autorów i nie mogą być utożsamiane z oficjalną pozycją Ministra wewnętrznych spraw i administracji.

Дім для людей і мрій

**Разом
збудували –
разом
відбудуймо!**

З 24 лютого наші двері є відкриті для тих, хто тікає від війни – наші волонтери допомогли вже сотням тисяч громадян України.

Ми підлаштовували увесь доступний простір будинку згідно потреб нової ситуації.

Щоб надалі допомагати, а також організувати культурні, освітні та інтеграційні заходи мусимо завершити ремонт чергових поверхів.

Тому просимо про Вашу підтримку!

Fundacja Dom Ukraiński w Przemyślu

ul. Kościuszki 5, 37-700 Przemyśl

PLN: 88 1600 1462 1838 9708 6000 0001

USD: 61 1600 1462 1838 9708 6000 0002

SWIFT: PPABPLPK

Tytuł: Darowizna na działalność statutową

PayPal

narodnyj.dim@ukraincy.org.pl